

Antiga Rectoria de Sant Andreu

Castellcir

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: A la parròquia de Sant Andreu, al sud del temple
Emplaçament A l'est de la Riera de Castellcir i de Cal Jaumet
Alçada: 690

Coordenades:

Latitud: 41.76
Longitud: 2.16032
UTM Est (X): 430199
UTM Nord (Y): 4623471

Classificació

Número de fitxa 08055 - 53
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Algunes construccions en perill d'ensulcida
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL 11150-I, Aprovació definitiva comissió urbanisme 14/03/2013
Número inventari Si, IPA 28659
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 001100800DG32C0001ZL

Fitxes associades:

[Goigs a la Llaor de Sant Andreu](#)

[Creu de la Missió de Sant Andreu](#)

[Església de Sant Andreu](#)

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Cristina Belmonte (iPAT Serveis Culturals)
dt., 26/11/2019 - 01:00

Descripció

Edificació a ponent de l'antiga església parroquial, corresponent a una masia, antiga rectoria i fins a mitjans del segle XX una casa de pagès que es bastí coincidint amb la remodelació del temple al segle XVIII. És una masia rural amb façana a migdia i coberta a doble vessant composta per dos volums, amb planta baixa, pis i golfes. Des de l'església s'hi accedeix per ponent a través d'unes escales delimitades per murs de pedra que porten directament a la façana oest, que està completament arrebossada amb morter. En aquesta façana s'observa la diferència de longitud dels dos cossos, el que provoca el seu retranqueix. Ambdós cossos tenen una porta rectangular d'entrada i obertures definides amb carreus i ampits de pedra. El volum situat més al nord, de planta rectangular i lleugerament més curt, correspon a la part més vella del conjunt, el que seria pròpiament la Rectoria Vella. És una edificació feta de maçoneria amb pedres irregulars sense devastar tot lligat amb morter de calç i arrebossat posteriorment. Les obertures són quadrangulars, definides amb carreus ben treballats. A la façana nord n'hi ha fins a quatre, dues de petites i una tapiada a la banda oest i una de majors dimensions més a l'est amb una llinda amb la data 1731 i la inscripció PRAT RRMEFECIT, en aquesta mateixa façana hi ha una pedra angular amb la data 1718. Pel que fa al volum més gran, es a dir el sud, té la façana principal orientada a migdia i també apareix completament arrebossada. Les obertures són quadrangulars, en algunes són visibles brancals o llinda de pedra, però en altres es detecten reformes i reparacions fetes amb maó. La porta d'accés rematada amb arc rebaixat de maó, està a la meitat oest. A l'esquerra té una finestra i la dreta s'observen dues obertures més. Per sobre la porta hi ha un balcó amb barana de ferro, que té també una finestra a l'esquerra i dues més a la dreta seguint certa simetria. En aquesta façana a la banda oest de la porta hi ha una rajola vidrada blanca amb el numero 16, i a la banda est, n'hi ha un altre on es pot llegir quartel. Finalment destaca un balcó a la façana oest que té una llinda amb la data 1627. El conjunt es troba força deteriorat, amb risc d'ensulsiada de la coberta. A banda dels dos volums principals, a l'entorn hi ha altres construccions, que farien les funcions de magatzems, algunes adossades a la paret sud del cementiri.

Observacions:

També inclou el Mas Tomàs.

Història

La parròquia de Sant Andreu era l'antic nucli del municipi, emplaçat a 1 km aproximadament de l'actual. El conjunt, a banda de l'església incloïa la rectoria, el mas Can Tomàs i el cementiri. El conjunt es va anar transformant progressivament fins a obtenir la seva fesomia actual, tot i així a la zona encara es conserven diversos masos que donen idea de com havia estat aquest nucli al passat. Tot i que l'església té origen romànic, la masia que feu funció d'antiga rectoria no es construí fins el segle XVIII coincidint amb la remodelació del temple durant aquesta centúria.

Bibliografia

DANTÍ I RIU, Jaume i RUIZ I CALONJA, Joan. Castellcir. Barcelona: Rafael Dalmau, Editor, 1993.
(Col·lecció Camí Ral, núm. 2

RODRÍGUEZ LARA, José Luis. Aproximació a la Toponímia del Moianès. Barcelona: Rafael Dalmau, Editor, 2009. (Col·lecció "Camí Ral", núm. 30).

PLADEVALL FONT, Antoni. L'antiga església de Sant Andreu de Castellcir a: Programa de la festa major de Castellcir. Vic. 1971.

